

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.233 van 23 april 1998
in de zaak A. 56.752/X-3124.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 3 maart 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 11 januari 1994 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem in de hoedanigheid van vluchteling te erkennen;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 19 april 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 27 januari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 maart 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE die, loco Advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, komt op 7 juni 1991 in België aan en vraagt dezelfde dag de erkenning als vluchteling.

1.2. Deze aanvraag wordt op 5 november 1993 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verworpen.

1.3. Verzoeker tekent tegen deze beslissing op 18 november 1993 beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

1.4. Bij gezamenlijke beslissing van de Eerste Voorzitters van de Vaste Beroepscommissie, wordt de behandeling van dit beroep aan de Nederlandse Kamer toegewezen.

1.5. Het beroep wordt opgeroepen op de zitting van 11 januari 1994.

1.6. Dezelfde dag neemt de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie de thans bestreden beslissing, waarbij het beroep ongegrond wordt verklaard en de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling dienvolgens wordt geweigerd.

1.7. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd :

"Gelet op de oproeping van appellant op 6 december 1993 voor de zitting van 11 januari 1994;

Overwegende dat noch appellant, noch een advocaat voor hem, ter zitting verschijnt;

Overwegende dat van appellant geen verhoor kan worden afgenomen, zodat de in het verzoekschrift vermelde feiten niet kunnen worden getoetst;

Overwegende dat het dossier geen elementen bevat die de beslissing van de Commissaris-generaal kunnen hervormen;

Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie zich na onderzoek aansluit bij de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal en diens motieven tot de hare maakt";

2. Over de procedure.

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie aanvoert dat hij geen belang heeft bij de door hem opgeworpen "exceptie" voor zover de Raad van State het beroep gegrond zou verklaren; dat deze verklaring als een afstand van die exceptie kan worden beschouwd,

aangezien hieronder zal blijken dat het beroep gegrond is;

3. Over de grond van de zaak.

3.1. Overwegende dat verzoeker in zijn inleidend verzoekschrift in een eerste middel onder meer de schending aanvoert van artikel 57/16 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, doordat hij niet regelmatig werd opgeroepen om op de zitting van de Vaste Beroepscommissie te verschijnen, aangezien de postdiensten, zoals uit het voorgelegd attest van 7 februari 1994 blijkt, hebben nagelaten een bericht in zijn brievenbus te deponeren; dat hij in zijn memorie van wederantwoord en in zijn laatste memorie aan dat betoog niets toevoegt;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord tegenwerpt dat uit het door verzoeker voorgelegde attest blijkt dat op 7 december 1993 een aangetekende brief werd aangeboden en dat dienvolgens de Vaste Beroepscommissie de zaak op rechtsgeldige wijze op de zitting van 11 januari 1994 heeft behandeld;

3.3.1. Overwegende dat artikel 57/16, vierde en vijfde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij de wet van 6 mei 1993, bepaalt :

"De beslissingen (van de Vaste Beroepscommissie) worden ter kennis gebracht van de betrokkene, die bij een ter post aangetekende brief of per bode tegen ontvangstbewijs een afschrift ervan ontvangt.

Wanneer hij woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost.
De oproepingen en de vragen om inlichtingen worden op dezelfde wijze ter kennis gebracht";

3.3.2. Overwegende dat verzoeker, die in zijn beroepschrift, gericht tot de Vaste Beroepscommissie geen woonplaats bij zijn raadsman had gekozen, met een op 6 december 1993 ter post afgegeven aangetekend schrijven werd opgeroepen om op 11 januari 1994 voor de Vaste Beroepscommissie te verschijnen; dat deze brief op 23 december 1993 door de posterijen aan het secretariaat van de Vaste Beroepscommissie werd terugbezorgd met de mededeling dat de bestemming op 7 december 1993 afwezig was, dat een bericht werd achtergelaten, maar dat hij de zending niet op het postkantoor heeft afgehaald; dat deze informatie de Vaste Beroepscommissie ertoe heeft gebracht om aan te nemen dat betrokkene was uitgenodigd om op 11 januari 1994 voor haar te verschijnen; dat aldus in de bestreden beslissing wordt vermeld "gelet op de oproeping van appellant op 6 december 1993"; dat tevens in het verslag van de zitting van 11 januari 1994 wordt gesteld "de kandidaat-vluchteling overeenkomstig de wettelijke bepalingen uitgenodigd, verschijnt niet ter zitting, noch zijn advocaat";

3.3.3. Overwegende dat verzoeker een brief van 7 februari 1994 van eerstaanwezend postontvanger A. CAMBIET van het postkantoor te Verviers voorlegt, waarin deze schrijft dat, aangezien verzoeker afwezig was bij de komst van de brievenbesteller, laatstgenoemde een bericht 227 had moeten achterlaten, hetgeen niet is gebeurd en dat aldus verzoeker het aangetekend schrijven niet heeft kunnen afhalen, aangezien hij geen uitnodiging had ontvangen om zich daartoe aan het loket aan te bieden; dat, in zoverre erin wordt toegegeven dat

geen bericht in de brievenbus van betrokkene werd achtergelaten, dit schrijven formeel de door de posterijen aan de Vaste Beroepscommissie op 23 december 1993 verstrekte informatie tegenspreekt;

3.3.4. Overwegende dat, teneinde te voldoen aan de voorschriften van de bepaling van het aangehaalde artikel 57/16, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij lijkt te betogen, de loutere aanbieding van een ter post aangetekende brief op het in het beroepschrift opgegeven adres niet volstaat; dat daartoe dient vast te staan dat betrokkene de oproepingsbrief tijdig heeft ontvangen of minstens in de mogelijkheid verkeerde er tijdig kennis van te nemen; dat zulks te dezen niet het geval was en aldus door een nalatigheid van de brievenbesteller verzoeker geen kennis heeft kunnen nemen van de uitnodiging om voor de Vaste Beroepscommissie te verschijnen en in de onmogelijkheid verkeerde zich voor dit rechtscollege te verdedigen; dat aldus door de schending van het in het middel aangevoerde wetsartikel het doel van het daarin vervatte vormvoorschrift niet is bereikt, meer bepaald de betrokkene de kans te bieden zijn standpunt te verdedigen in het door hem aangespannen geding; dat zulks te dezen des te meer klemmt, nu de afwezigheid op de zitting de bestreden beslissing op een determinerende wijze heeft beïnvloed, zoals blijkt uit de aangehaalde motivering van die beslissing; dat het middel in zoverre gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 11 januari 1994 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij verzoekers beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 november 1993 ongegrond wordt verklaard en wordt geweigerd hem in de hoedanigheid van vluchteling te erkennen.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde Commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar een andere samengestelde kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drieëntwintig april
1900 achtennegentig, door :

de HH. D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. VERBIEST.